

ה. ד. (הילדה דוליטל) / האיים

1

מה לי האיים,
מה יָנוּ,
מה רודוס, סמוס, כיוס,
מה פרוס הצופה מערבה,
מה כרתה?

מה שמתרקי
מתנשא בספינה,
מה אימפרוס קורע גלי-
הסערה בחזהו?

מה נקסוס, פרוס, מילוס,
מה החוג סביב ליקה,
מה פתיל-החרוזים
הלָבָן שֶׁל הַקִּיקֶלְדֶס?

מה יָנוּ –
ספרטה מתנשאת כסלע,
תבי אתונה,
מה קורינת?

מה אובויה עם
סיגליות-האי שלה,
מה אובויה המחפה בעשב,
המשבצת בשרטונים מהירים,
מה כרתה?

מה לי האיים,
מה יָנוּ?

2

מה תוכל אהבת היבשת לתת לי
שאתה לא נתת –
מה יודעים הספרטנים הגבוהים,
ובני אתיקה העדינים מהם?
מה יש לספרטה ולנשיה
יותר מזה?

מה לי האיים
אם אתה אבדת –
מה נקסוס, טינוס, אנדרוס
נדלוס, אבזום
המחרוזת הלָבָנה?

3

מה תוכל אהבת היבשת לתת לי
שאתה לא נתת,
מה תוכל אהבת המריכה לשבר בי
שאתה לא שברת?

אם גם ספרטה תחדר לאתונה,
תבי את ספרטה תשחית,
כל אחת משתנה כמו מים,
מלח, מתנשאים להפחיד
ואחורה נופלים.

4

“מה נתנה לך אהבת היבשת
שאני לא נתתי?”

שאלתי את הצורים
במקום שבתם
על הספינות השחורות
העמוסות באריגי פאר,
שאלתי את היונים
מהספינות הלבנות
ואת היונים מספינות שקערן
נח על החול הרטב, ארגמני
עם חרטום גדול,
שאלתי צורים מזהירים
ויונים גבוהים –
"מה נתנה לכם אהבת היבשת?"
והשיבו – "שלוה".

5

אכל היפי מבדל,
היפי נפלט מהים,
אבו עקרה,
היפי מתקף על-ידי
שברייספינות,
על חופנו, המות שומר
על השרטונים – המות מחפה,
לופת לעמתנו
מן הנבכים.

היפי מבדל;
הרוחות הצולפות בחופו,
מסחררות את החול העבה
מעלה, פלפי הסלעים.

היפי מבדל
מן האיים
ומינו.

6

בגני
שדפו הרוחות את
החבצלות שפתחו;
בגני הקמיל
המלח את ראשוני הקשקשים
של נרקיסוס הצעיר
ושל יקנתון הצעיר ממנו,
והמלח זחל
תחת עלי היקנתון הלבן.

בגני,
אפלו פרחי-הרוח מטלים פרקדן,
שבורים לבסוף בידי הרוח.

7

מה האיים
אם אתה אבדת,
מה לי פרוס
אם עיניך נסוגות,
מה מילוס אם
נבהל אתה מהיפי,
אבו עקרה אימה,
מעונת, מבדדת?
מה לי רודוס, כרתה,

מה פרוס הצופה מערבה,
מה, אימברוס הלכן?
מה לי האיים
אם אתה מהסס,
מה זון, אם אתה נסוג
מן המקור
והזמר הקר של השיר
וקרבנו הקודר?

תירגם מאנגלית מתתיהו ארנון